

Rep. Nr. 21/19

*

NB-007-02

NB-008-02

E/XXXX

*

Eindbeslissing bij
verstek van 24
september 2019

*

Beroepen tegen de
tussenbeslissing van
de Controlecommissie
d.d. 04.09.2002

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, §1 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

Inzake : Wijlen de heer A..., gynaecoloog, met als laatst gekend adres, XXXX

Appellant, voor wie niemand is verschenen.

Tegen : **RIZIV - Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle**, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Geïntimeerde, voor wie is verschenen, dhr. B. , attaché, ambtenaar bij geïntimeerde.

*
*   *

Op de openbare terechtzitting van 28 mei 2019 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*
*   *

Voorgaanden in de procedure

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder

- de beslissing van de Controlecommissie van 4 september 2002;
- het verzoekschrift tot hoger beroep van 3 oktober 2002, ingeschreven op de rol onder nr. NB-007-02,
- het verzoekschrift tot hoger beroep van 7 oktober 2002, ingeschreven op de rol onder nr. NB-008-02,
- de pleitnota opgemaakt voor de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) bij het RIZIV van 4 maart 2019.

Op de openbare terechtzitting van 28 mei 2019 is de heer B. verschenen voor de DGEC (de geïntimeerde). Hij werd gehoord in de uiteenzetting van de pleitnota voor de geïntimeerde.

Voor wijlen dr. A. (overleden op XXXX 2017) werd het geding niet hervat. Er is daartoe ook niemand verschenen ter openbare terechtzitting van 28 mei 2019.

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden ter zitting gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de openbare terechtzitting van 25 juni 2019. Op de terechtzitting van 25 juni 2019 werd de zaak voor uitspraak verdaagd naar de buitengewone openbare terechtzitting van heden

*

1. Voorwerp van het oorspronkelijk geschil

Aan dr. A., destijds werkzaam als gynaecoloog, werd ten laste gelegd dat hij onnodige en overbodige verstrekkingen zou hebben aangerekend aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

Het betrof volgens de (toenmalige) Dienst voor Geneeskundige Controle (DGC) de uitvoering en aanrekening van 39.089 overbodige verstrekkingen in de periode tussen 1 september 1992 tot 19 januari 1995 voor een bedrag van € 397.332,02

De verstrekkingen werden aangerekend onder de nomenclatuurcodes 588055 (HPV-DNA hybridisatie), 586213 (kweek van virussen), 586235 (kweek van Chlamydia), 586191 (kweek van

gisten), 585793 (kweek aëroben), 585756 (urinekweek) en 586051 (kweek mycoplasma)

De tenlasteleggingen werden door dr. A. integraal betwist

2. De bestreden beslissing van de Controlecommissie

De oorspronkelijke vordering van de DGC bij het RIZIV strekte ertoe om vast te stellen dat dr A 39 089 overbodige verstrekkingen heeft verricht, om de overeenstemmende som aan verzekerings-tegemoetkoming te doen terugbetalen en om een verbod tot toepassing van de derdebetalersregeling te laten opleggen

Bij tegensprekelijke tussenbeslissing van 4 september 2002 werd de klacht van de DGC ontvankelijk verklaard en werd door de Controlecommissie geoordeeld

- dat er geen reden is om de behandeling uit te stellen in afwachting van de definitieve uitspraak over de strafklachten ingediend door wijlen dr. A. ,
- dat er geen reden is om een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof;
- dat de middelen gehaald uit, enerzijds, de schending van artikel 157 van de ZIV-wet 1994, samen gelezen met artikel 1235 B W., en, anderzijds, de definitief geworden ordinale uitspraak, samen met de grond van de zaak dienen behandeld te worden.

Er werden door de Controlecommissie conclusietermijnen bepaald en de zaak werd voor pleidooien vastgesteld op de zitting van deze commissie van 19 februari 2003.

Tegen deze beslissing heeft dr A . hoger beroep aangetekend bij de Commissie van beroep, en dit bij verzoekschrift van 3 oktober 2002 (zaak gekend onder nr NB-007-02) en een tweede maal bij verzoekschrift van 7 oktober 2002 (zaak gekend onder nr. NB-008-02).

Het hoger beroep is ontvankelijk

De Kamer van beroep is ingevolge artikel 112 van de Gezondheidswetten van 13 december 2006 bevoegd om hierover te oordelen

3. De actuele vordering van de geïntimeerde

Naar aanleiding van het overlijden van dr A . op XXXX 2017 heeft de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (de geïntimeerde) de oorspronkelijke vordering aangepast bij pleitnota van 4 maart 2019.

De geïntimeerde vraagt in de gegeven omstandigheden om het verval van de oorspronkelijke vordering vast te stellen en te besluiten dat deze vordering ten gronde niet meer te beoordelen is.

4. Beoordeling

4.1. De ontstentenis van een hervatting van geding

In het geval een partij in de loop van het geding overlijdt en hiervan kennis werd gegeven, wordt het geding in de regel onderbroken totdat een rechthebbende het geding hervat

Een hervatting van geding, vrijwillig of gedwongen, is evenwel slechts mogelijk indien er tussen de oorspronkelijke partijen nog punten van geschil bestaan en voor zover de vordering niet is uitgedoofd door verjaring, afstand of een andere oorzaak (A FETTWEIS, Manuel de procédure civil, Luik, Faculté de droit, d'économie et de sciences sociales de Liège, 1985, biz. 455, nr 667; S. CNUUDE, 'Hervatting van geding', Gerechtelijk recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Mechelen, Kluwer rechtswetenschappen, losbl., afl 93 (januari 2014), art 816-2, nr. 1).

Bij gebrek aan een actueel geschil of in zoverre de vordering is uitgedoofd, is er dus geen aanleiding om het geding te onderbreken met het oog op een hervatting ervan

Dit blijkt in de huidige stand van de zaak het geval te zijn aangezien de vordering om de hierna vermelde redenen moet geacht worden te zijn vervallen

4.2. De vordering van de geïntimeerde

Het voorwerp van de oorspronkelijke vordering had betrekking op maatregelen die kunnen worden opgelegd aan de zorgverlener wegens inbreuken op de ZIV- wet.

Deze procedure vertoont gelijkenissen met een procedure voor de strafrechter.

In het kader van de strafprocedure dient de rechter bij het overlijden van de betrokkene het verval van de strafvordering vast te stellen (cf artikel 20 VTSv)

Naar het oordeel van de Kamer van beroep dient ook in de huidige zaak te worden vastgesteld dat het overlijden van de zorgverlener het verval met zich brengt van de vordering tot vaststelling van inbreuken en bijgevolg ook van de vordering tot het opleggen van een terugvordering en een sanctie.

Daarenboven merkt de geïntimeerde terecht op dat er ernstige vragen rijzen ten aanzien van de rechten van verdediging van personen die het geding eventueel zouden hervatten. Deze rechten blijken ter zake, mede ingevolge het verstrijken van de redelijke termijn, immers niet langer te zijn gewaarborgd.

De vraag van de geïntimeerde om het verval van de oorspronkelijke vordering vast te stellen, kan dan ook worden ingewilligd

De beslissing van de Controlecommissie waarbij werd geoordeeld dat de zaak alsnog ten gronde te beslechten is, dient om deze reden te worden hervormd

*
*   *
*

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond als volgt

Hervormt de bestreden beslissing van de Controlecommissie van 4 september 2002 waarbij er werd geoordeeld dat de zaak alsnog ten gronde te beslechten is.

Opnieuw wijzend

Stelt het verval vast van de oorspronkelijke vordering die door de Dienst voor Geneeskundige Controle bij het RIZIV lastens wijlen dokter A. . werd ingesteld

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 24 september 2019 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Mevrouw Marijke DEMEDTS, Voorzitter van de Kamer van beroep,
- De heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Marijke DEMEDTS

De Kamer van beroep de kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke DEMEDTS, magistraat-Voorzitter, dokter André TIELENS en dokter Eva TRAEY, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede dokter Philippe DEWILDE en dokter Johan VAN DE PERRE, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van het artsenkorps; de leden-artsen hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies. De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep

|